

דרך הרי"ף

מתורתו של האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

פרשת ויצא | גיליון 04 | ט' בכסלו תשפ"ג

סעודה ראשונה

"וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיֵּלֶךְ חֶרְנָה"

יעקב אבינו שהיה גלגול אדם הראשון בא לתקן את חטא עץ הדעת

פעמים אדם עושה עבירה אפילו בשוגג, לא עשה אותה בכוונה ואפשר לדון אותו לכף זכות, אבל בזה שעשה אותה בשוגג ואי אפשר לחייב אותו, זה עדיין יכול לגרור את האדם לעוד עבירות והוא יכול להתדרדר לעוד עבירות.

הכוח של קריאת שמע גורם לאדם מעצור, שגם אם חטא בטעות ובשוגג, הקריאת שמע עוצרת ומונעת את האדם שלא תהיה עבירה גוררת עבירה. וזה גם הכוח של עיר מקלט שהרוצח בורח אליה שלא תהיה עבירה גוררת עבירה.

וכך גם אומרים רבותינו הקדושים שרבי הקדוש רבי יהודה הנשיא הוא ניצוץ של יעקב אבינו, ויעקב אבינו הוא ניצוץ של אדם הראשון. ואם ניקח נשי"א בגימטריא יוצא ניצוץ של יעקב אבינו. ורבי הקדוש מתחיל את המשנה הראשונה מאימתי קורין את שמע בערבית שמע ישראל, שזה התיקון של יעקב אבינו לרוצח בשגגה שזו עיר המקלט, שכל יהודי יכול לברוח לתוך שמע ישראל.

ואנו רואים שרבקה אמא של יעקב הייתה ניצוץ של חוה, כמו שכתוב "וַיַּעֲתֵר יַצְחָק לֵה' לִנְכַח אִשְׁתּוֹ" (בראשית כה, כא) בסופי תיבות לה' לנוכח' אשתו' יוצא חוה, יצחק התפלל על רבקה שהולכת ועושה הכל שהברכות יגיעו ליעקב ניצוץ אדם הראשון, כדי לתקן את מה שחוה הביאה לאדם הראשון קללות, ורבקה מביאה ליעקב ברכות לתקן את הקללות שקיבל בגלגול הקודם בכך שהאכילה אותו מעץ הדעת.

ורבקה אומרת ליעקב "עֲלֵי קַלְלֹתֶךָ בְּנֵי אִךְ שָׁמַע בְּקִלְי וְלֶךְ קָח לִי" (בראשית כז, יג) הקללה שהביאה חוה על אדם הראשון מהקב"ה בגלל שאכל מעץ הדעת, אני עכשיו מתקנת את זה ואומרת לך "אִךְ שָׁמַע בְּקִלְי", האדם הראשון שמע בקול חוה והביא קללה לעולם, עכשיו תשמע לי יעקב שאתה ניצוץ אדם הראשון, בקולי רבקה שאני ניצוץ חוה לתקן את מה ששמע בקולה בגלגול הקודם. וכך מתקנים יעקב ורבקה את הקללה של אדם הראשון.

מובא במדרש (תנחומא, סי' א) שיעקב אבינו היה צריך לברוח מעשו, מהבית של הוריו יצחק ורבקה לחרן, כמו אדם שהרג בשוגג שצריך לברוח לעיר מקלט. צריך להקשות על המדרש, למה עליו לברוח לחרן כמו לעיר מקלט כרוצח בשוגג, איפה מוצאים שיעקב אבינו הרג נפש בשוגג?

אלא אפשר לבאר ולומר, רבנו האר"י הקדוש אומר (שער הפסוקים פרשת ויגש, סימן מז) שיעקב אבינו היה ניצוץ של אדם הראשון, ורבנו האר"י הקדוש מביא ראיות גדולות שיעקב אבינו בא לעולם לתקן את חטא עץ הדעת.

מתי שיעקב אבינו פגש את פרעה, אמר יעקב לפרעה "יְמֵי נְשִׁי מְגוּרֵי שְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה מְעַט וְרַעִים" (בראשית מז, ט). אומרת הגמרא (עירובין יח:) אדם הראשון אחרי חטא עץ הדעת פרש מאשתו מאה ושלושים שנה. על פי זה אפשר לפרש ולומר, מאה ושלושים שנה בחיי יעקב שהיו קשים ורעים עד הפגישה שלו עם פרעה, היו תיקון על המאה ושלושים שנה שפרש האדם מאשתו לתקן חטא העץ הדעת.

כך גם התורה הקדושה מספרת לנו את החלום שחלם יעקב "וַיְהִי חֵלֶם בְּלַיְלָה אֲרָצָה וְאֲרָשׁוּ מִגֵּיעַ הַשְּׁמֵימָה" (כח, יב) ואפשר לבאר סל"ם במספר ס' זה שישים, ל' זה שלושים, ס' זה ארבעים וביחד מאה ושלושים שנה שתיקן יעקב אבינו מחטא עץ הדעת של אדם הראשון.

המדרש מביא (בר"ר צח, ג) שיעקב אבינו לפני פטירתו שאל את בניו "י"ב השבטים האם יש בליבם הרהור על הקב"ה, אז עמד יעקב ותיקן את "שָׁמַע וְשָׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד". אומרים רבותינו הקדושים שקריאת שמע היא כמו עיר מקלט, אדם שיש לו צרה או בעיה בורח לעיר מקלט שזה "שָׁמַע וְשָׂרָאֵל".

המשנה אומרת (אבות ד, ב) "שְׁמִצּוֹה גּוֹרֶרֶת מְצוֹה וְעֵבֶרָה גּוֹרֶרֶת עֵבֶרָה", מתי שאדם עושה מצוה אחת היא גוררת לעוד מצוה, וחי' אדם שעבר עבירה היא גוררת אותו לעוד עבירה. הרבה

נפש הרי"ף

צריך לדעת צדיקים, אחת הבעיות הקשות של הדור הזה, שאנשים עומדים בצד ורק צופים ורק מסתכלים על כל עניין ועל כל דבר. קשה לאנשים, ואנשים התרגלו שהם לא נכנסים ולא עושים שום עניין. יותר נוח וקל לאדם לשבת בבית, להסתכל מה אחרים עושים, לקרוא מה אחרים עושים, לחלום חלומות שאחרים רוצים שהם יחלמו, אבל להיכנס לתוך הדברים ושאדם ילך ויפתח דלת, ויכנס וישתדל, ויעשה השתדלות להשיג דבר, כמה שעוברים הימים בדורות האחרונים, יותר נמנעים מלהשתדל לעשות כלום. כל אחד ההנאה שלו נגמרת והטוב שלו נגמר במה שהוא צופה ומסתכל מהצד על אחרים.

סעודה שנייה

"וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה"
מסירות נפש בלימוד התורה ועבודת ה' ממתקת את החרון אף והזמנים הקשים

בפרנסה, טרדות ודברים לא נוחים והוא עומל ויושב ללמוד תורה הוא ממתק את החרון אף ומכניס בפנים ל' נהיה א-ל-ף, ואז יורדת על האדם ברכה וסיעתא דשמיא ומידת החסד והרחמים שורה על אותו אדם.

וכך כל פעם שיש בעולם חרון אף, מידת הדין והזמנים קשים בעולם ממתקים את החרון אף, על ידי שמורידים את האות ל' לתוך האות א' הראשונה שבאותיות, וכך נהיה תורה שלמדתי באף היא שעמדה לי, וזה עומד עם האדם ומושיע אותו ומוציא אותו מכל צרה ומכל דבר רע.

ע"פ זה אפשר להבין "וַיֵּצֵא יַעֲקֹב" ראה יעקב צורת א' בלי האות ל'. ועל ידי היסורים שיעקב אבינו עכשו עבר שברח מעשו והלך ללבן למקום לא נודע, הוא ראה את האות א' שמוסיפים לה ל', אז יעקב אבינו שמח כי הבין שעל ידי עמל התורה ביסורים ובצער, זה מיתוק הדינים שנותן כוח לאדם וזה מה שיעזור לו להיושע ולהינצל.

זה זמן של חרון אף ו"עת צרה ליעקב" נתחזק בכל כוחנו בלימוד התורה, ואז נוסף גם את ה' ויהיה א-ל-ף ויהיה כך ברכה ושמחה ומיתוק הדינים.

מובא בספר הקדוש "אמרי נעם" (אות יג) בשם בעל המגלה עמוקות ויצ"א בראשי תיבות זה ו"ירא יעקב צורת אילף. כל המפרשים מנסים להבין את פירוש הדברים. בעל המגלה עמוקות היה קודש קודשים ובוודאי טמונים בזה סודות נשגבים, אם כך מה העומק של הדברים?

אלא אולי אפשר לפרש ולומר יסוד גדול, כ"ב האותיות א' ב' שבהן כתובה התורה הקדושה, הן צינורות השפע לעולם. בבריאת העולם האות א' לא הייתה נכתבת כמו היום א-ל-ף, אלא היו קוראים אותה א-ף בלי האות ל'. וידוע שאף זה מלשון חרון אף, כעס.

מתי שעם ישראל עמלו על התורה הקדושה בחסד וברחמים, הקב"ה הוסיף את האות ל' לתוך האות א' ומאז היא נקראת א-ל-ף, ודוקא הוסיפו את האות ל' כי האות ל' מסמלת על חסד ורחמים כי האות ל' בנויה מהאות כ' ומעליה ו', וידוע שכ"ו בגימטריא זה עשרים ושש כמניין שם הוי"ה של הקב"ה. וזה מה שאומר המדרש (קה"ר ב, ט) על הפס' "אֶף חֶכְמָתִי עֲמָדָה לִי" תורה שלמדתי באפי היא שעמדה לי.

אם כך צריך לדעת יסוד גדול מתי שיש לאדם דחק ויש לו קושי

דעו לכם!
קריאת ספר דברים
גורמת להמתקת
הדינים

שניית הדי"ף

כבוד הרב אני מכיר אישית בן אדם שעובד בעיתון מאד חשוב בארץ ישראל, וכלפי חוץ הוא נחשב אדם הגון מאד שהרבה אנשים סומכים עליו. אנחנו יודעים בוודאות כבוד הרב שהוא לוקח מאנשים כסף, ומבטיח להם שבתמורה לזה, לא יכתבו עליהם כתבות שיכולות לגרום להם צער ועגמת נפש ולעשות להם ביזיונות גדולים. ולחילופין, גם הוא אומר להם לתת לו כסף, בשביל שהוא יכתוב עליהם דברים טובים. אני בנפש שלי מאד קשה לי כבוד הרב, אני גם לא יודע אם אני צריך לפרסם את הבן אדם הזה או שפשוט אני צריך לשתוק ולהמשיך את החיים כרגיל?

אדם שעושה כאלה דברים זו רשעות עצומה ואכזריות גדולה שאין כדוגמה.

הכרנו כאלה אנשים ואנחנו יודעים כאלה אנשים, והם בראש שלנו כאלה אנשים "וביזום פקדי ופקדתי" (שמות לב, לד). זה אנשים שמושחתים בטבע שלהם, שהורסים משפחות, שמחריבים משפחות, שסוחרים במידע מאנשים לאנשים ועושים עוגמת נפש גדולה.

אלו אנשים שהסוף שלהם, גיהנם כלה והן אינן כלין (ר"ה ז.). גם אם אתה יודע עליהם, זו מצוה לפרסם אותם, מצוה לשים אותם את האמת שלהם כי הם חורבן לדת, חורבן להגינות, חורבן ליושר, חורבן הטוב, אבל לדעת עצה ומסורה מתי לעשות את זה בצורה הנכונה ביותר. להתיעץ עם רב מתי, ובזמן נכון ובזמן טוב, לשים את הרשעים האלה, לשים אותם בכיכר העיר, שכולם ידעו את טיבם ומי הם ומה הם.

כל דבר יש לו זמן, כל דבר יש לו עת ובזמן ובעת של אותם אנשים, צריך לתלות אותם ולשים אותם שכולם יראו "מה ראה וקדש" ויזהרו מאותם האנשים.

"ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם
 מראשתי"ו"
 אדם שנשבע לשווא מביא חיות רעות לעולם

סעודה שלישית

לעולם בגלל שאנשים נשבעים ולא מקיימים. יעקב אבינו קנה מעשו את הבכורה תמורת נזיד עדשים והוא נשבע ליעקב על הדבר הזה.

אבל עשו לא עומד בשבועה ורוצה את הבכורה בחזרה, והתורה אומרת (שמות כב, י) "שָׁבַעַת ה' תְּהִיָּה בֵּין שְׁנֵיהֶם" אם אחד מהצדדים מפר את השבועה, גם השני אשם.

אמר יעקב אבינו עשו לא עומד בשבועה ומפר אותה, אז גם אני אשם בזה. ובעוון שבועת שווא חיה רעה באה לעולם, לכן אומר יעקב אבינו שהוא פוחד מחיות רעות שיכולות להזיק לו והוא שם אבנים.

ידעו צדיקים יסוד גדול, צריך להיזהר משבועות שווא, אדם שנשבע ולא מקיים הוא נכנס לסכנה "נִשְׁבַּעְתִּי וְאֶקְיָמָהּ לְשֹׁמֵר מִשְׁפָּטִי צְדָקָה" (תהלים קיט, קו). כל אדם צריך לדעת שמה שנשבע עליו לקיים, אבל גם הצד השני צריך לא ללחוץ אותו להישבע, ואם כבר נשבע לא ללחוץ אותו כי אז מעורר עליו קטרוגים בשמיים.

בפרשת השבוע אנו רואים שיעקב הולך בדרכו לבית אל, המקום המקודש ביותר שבו אברהם עקד את יצחק ושם זה גם מקום המקדש. יעקב אבינו לא ידע שזה מקום קדוש והלך שם לישון. אבל אומר רש"י שיעקב אבינו היה ירא מחיות רעות ולכן אסף אבנים ושם מסביב לראשו.

אז שאלנו שאלה חזקה ביותר, מסופר על צדיקים יסודי עולם שהיו נכנסים ליד אריות ונמרים ולא פחדו מכלום. מסופר שאריה עבר ברחוב וראה את אחד האמוראים והתחיל לברוח ממנו, ואותו אמורא רדף אחרי האריה.

וכן הסיפור של רבנו חיים בן עטר "אור החיים" הקדוש שלא היה תנא ולא אמורא אלא לפני כמה מאות שנים ולא פחד מהאריה אלא הוא הפחיד את האריה. אז מה יעקב אבינו פוחד מהחיות? יעקב אבינו שנלחם עם המלאך וניצח אותו, יעקב שהיה גיבור חיל ועם האצבע הזיז את האבן מעל פי הבאר צריך לשים מסביבו אבנים שחיות לא יטרפו אותו?

אלא חשבנו לבאר ולומר יסוד גדול, המשנה אומרת (אבות ה, ט) חֵיהָ רְעָה בָּאָה לְעוֹלָם עַל שְׁבוּעַת שְׁוֹא, חיות רעות באות

סגולה למי שרוצה לריב איתך

סגולה למי שרוצה לריב עם אדם יגיד לו שלוש פעמים "אתה חמור ואני אריה" ואת השם הקדוש "טפטפיה" שלוש פעמים. הבן של החיד"א אומר מי שבא לריב איתך יגיד את זה וידו תהיה על העליונה.

סעודה רביעית

סיפורי הריף

לא מתנצר אתה מאבד את כל כספך. אותו אדם נכנס בו רוח שטות, כתב שאם לא מתנצר כל כספו שייך לכוומר ולכנסיה. אחרי כמה רגעים התעורר אותו אדם מהרוח שטות שנכנסה בו ואמר, מה אמרתי, מה עשיתי, מה זה. אמר אותו אדם, אני ארוץ מהר לרב. רץ לחוזה מלובלין אמר לו, רבי תראה מה קרה לי, אם אני לא מתנצר אני מאבד את כל כספי, אם אני אתנצר איזה חיים, מה אני, מי אני, מה חיי, האשה חרדית, הילדים, הקב"ה, מה יהיה איתי? אמר לו החוזה מלובלין זה מה שלא הבנת בפסוק "ה' מוריש" ברגע אחד איבדת את כל כספך. להתנצר, לא תתנצר, יש לך שטר אצל הכומר שהכל שייך לכוומר, אז מה, איבדת את הכל.

אמר לו, רבי תושיע אותי. אמר לו הרב, עכשיו תראה את המשך הפסוק "משפיל אף מרום" תלך לכיוון הבית של הכומר ועוד מעט תשמע מה יהיה. איך שיצא מביתו של הרב, באו לספר לו שכל הבית של הכומר עלה בלהבות של אש והכל נשרף ובפנים הנייר שנתן את כל כספו לכוומר.

אדם צריך להיזהר בדיבורו, הדיבור שאדם מדבר, "לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה" (במדבר ל, ג), כתוב, "לא יחל דברו", אדם צריך להיזהר במה שהוא אומר בפה שלו. הפה של האדם, הדיבור של האדם, יש כוח גדול ביותר לדיבור של האדם, אדם יכול להפוך עולמות, אדם יכול לשנות עולמות בפה שלו.

מסופר על איזה אדם שהיה עשיר מופלג, היה לו עושר, כסף, וזהב, רכוש גדול ביותר. אותו אדם עשיר יום אחד קרא תהלים, הגיע לפסוק "ה' מוריש ומעשיר משפיל אף מרום" (שמ"א ב, ז), הקב"ה מוריש ומעשיר.

הלך אותו אדם לחוזה מלובלין, החוזה מלובלין היה קודש קודשים, צדיק יסוד עולם. אמר לו, רבי יש לי שאלה קשה לשאול אותך, יש לי הרבה עסקים, יש לי בניינים, יש לי רכוש מפוזר בכל העולם כולו, אני לא מבין את הפסוק בתהלים, מה זה "ה' מוריש" ברגע אחד יכול לעשות אותי עני? אני לא מבין את זה, יגיד תוך חודש אני יכול להיות עני, אני מבין. תוך חודשיים אדם יכול ליפול מנכסיו ולהיות עני גם זה מובן, אבל "ה' מוריש" בדקה אחת, בשניה, להיות עני, את זה אני לא מבין מה שכתוב בתורה, הרב תסביר לי את זה. זה אני לא מבין, העסקים שלי מפוזרים בכל העולם, בדקה אחת להיות עני אני לא מבין איך אפשר בדקה להיות עני. אמר לו הרב, אתה תבין את זה.

יצא האדם מביתו של הרב הלך כמה רחובות, פתאום נכנס בליבו יצר הרע להתנצר. רץ לבית של הכומר ואמר לו, בבקשה אני רוצה עכשיו להתנצר. אמר לו הכומר, אתה משקר, אתה אדם חרדי, אדם דתי, אדם מכובד, אדם עשיר, מה תתנצר, הילדים שלך חרדים, אשתך חרדית, כל המשפחה חרדים, מה זה להתנצר. אמר לו, אני מבטיח, אני הרגע רוצה להתנצר. אמר לו הכומר, אין בעיה, תביא עט ודף ותרשום שאם אתה

סדר לא מקבלים סיכונים
אכפמו האחר???

אתם לא מחוברים

פילוח הודעה טקסט
052-510-6510
אליהו

אתם מקדישים

ואנחנו מפיצים!!

עלות השתתפות בהפצת
50 ספרים - 300 ש"ח
לפרטים 052-510-6-510